

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoE/137/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113231718
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4113231718.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v exekučnej veci oprávnenej: maloletá H. L., nar. XX. XX. XXXX, zastúpená zák. zástupcom: J. L., nar. XX. XX. XXXX, obe bytom X., L. XXX/XX, proti povinnému: J. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., L. XXX/XX, o zaplatenie bežného výživného a trov exekúcie, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 25. marca 2014 č. k. 19Er/1182/2013-20, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Nitra (súd prvého stupňa, exekučný súd) napadnutým uznesením zo dňa 25. 03. 2014 č. k. 19Er/1182/2013-20 zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie vedenej Mgr. Tomášom Mamrákom, súdnym exekútorom so sídlom exekútorského úradu Cabajská 4, pod sp. zn. EX 46/2013. Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 29, § 46 ods. 1, § 57 ods. 1, 2, § 58 ods. 1 a § 80 Exekučného poriadku. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že na návrh zákonného zástupcu oprávneného sa dňa 18. 09. 2013 začalo exekučné konanie, na základe ktorého súd výkonom exekúcie poveril súdneho exekútora Mgr. Tomáša Mamráka. Poverenie vydal Okresný súd Nitra pod číslom 5403 *144260, sp. zn. 19Er/1182/2013-11 dňa 23. 09. 2013, na uspokojenie pohľadávky oprávneného - sumy 70,- eur titulom zaostalého výživného za mesiac september 2013, bežné výživné vo výške 140,- eur mesačne počnúc mesiacom október 2013 a trovy exekúcie, v zmysle exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Nitra, č. k. 13P/82/2012-48 zo dňa 17. 07. 2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra č. k. 8CoP/66/2012-83 zo dňa 24. 01. 2013. Súdny exekútor prípisom zo dňa 03. 12. 2013 postúpil tunajšiemu súdu dňa 05. 12. 2013 návrh povinného na zastavenie exekúcie, spísaný vo forme úradného záznamu pred súdnym exekútorom dňa 28. 11. 2013, ktorý povinný odôvodnil tým, že si svoju uloženú povinnosť v lehote 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie riadne splnil a zaplatil oprávnenej osobe zameškané výživné v plnom rozsahu, ako aj bežné výživné za mesiac december 2013 a tiež súdnemu exekútorovi trovy exekúcie. Zároveň čestne prehlásil, že súdom stanovené výživné bude v budúcnosti platiť riadne a včas, pričom podotkol, že je zamestnaný, riadne si plní svoje pracovné povinnosti, takže je predpoklad, že aj v budúcnosti bude zamestnaný, a teda bude môcť riadne poukazovať bežné výživné oprávnenej a požiadal súdneho exekútora o zastavenie vykonávania exekúcie zrážkami z jeho mzdy. Povinný vo svojom návrhu ďalej uviedol, že od mesiaca apríl 2013 prebieha konanie o znížení výživného pre maloletú dcéru s tým, že od začatia svojej vyživovacej povinnosti, t. j. od r. 2004 nemeškal s platením výživného, platil ho riadne a včas. Súdny exekútor v tomto prípise uviedol skutočnosti opísané v úradnom zázname zo dňa 28. 11. 2013 a záverom navrhol vyhovieť návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Súd doručil návrh povinného na zastavenie exekúcie matke, ako zákonnému zástupcovi oprávnenej, na vyjadrenie v lehote 10 dní, ku ktorému sa vyjadrila v prípise zo dňa 10. 01. 2014, doručenom súdu dňa 14. 01. 2014 tak, že s týmto návrhom na zastavenie exekúcie nesúhlasí a žiada ho zamietnuť, keďže skutočnosť, že povinný zaplatil zameškané výživné a jedenkrát bežné výživné v žiadnom prípade nezakladá dôvod na zastavenie exekúcie, pretože zastavením exekúcie by sa zopakovala situácia z minulosti, kedy povinný plnil vo výške, ktorú sám určoval a vyvrátila tvrdenie povinného, že si svoje záväzky plnil riadne a

včas. Uviedla, že povinný neplatil v plnej výške výživné úmyselne, pretože bol presvedčený, že mu bude v konaní o znížení výživného toto výživné skutočne znížené, a to spätne ku dňu podania návrhu, čím by on neprišiel o spotrebované výživné za čas od podania návrhu do prípadnej právoplatnosti takéhoto rozsudku, ktorého výrok si vo svojej hlave už prejudikoval. Záverom uviedla, že povinný svojím konaním nehľadá na následky, ktoré spôsobuje oprávnenej a ohrozuje tým jej základné životné potreby, pričom neverí, že si bude plniť svoju vyživovaciu povinnosť dobrovoľne. Je presvedčená o špekulatívnosti konania povinného a nemá žiadnu záruku, že sa takýto postup nebude opakovať, a preto nevidí žiaden dôvod, pre ktorý by mal súd bezdôvodnému a špekulatívnemu návrhu povinného vyhovieť. Súd prvého stupňa uviedol, že vo vykonávacom konaní musí súd vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože sa len vykonáva to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté, a nenahrádza súd, resp. iný orgán v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané, a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určitej povinnosti voči označenému subjektu, a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek na tomto rozhodnutí meniť. V danom prípade je exekučným titulom rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 13P/82/2012-48 zo dňa 17. 07. 2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra č. k. 8CoP/66/2012-83 zo dňa 24. 01. 2013, ktorý povinnému ukladá povinnosť zaplatiť oprávnenej bežné výživné od 01. 08. 2012 vo výške 140,- eur mesačne. Skutočnosť uvádzanú povinným, teda tvrdenie, že súdom stanovené výživné bude v budúcnosti platiť riadne a včas súd nepovažoval za dostatočne dôvodné na zastavenie exekúcie voči povinnému, keďže aj z vyjadrenia zákonného zástupcu oprávnenej súd nemal za dostatočne preukázané, že povinný si bude plniť svoju vyživovaciu povinnosť v budúcnosti riadne a včas. Na zdôraznenie správnosti súd prvého stupňa uviedol, že možnosť zastaviť exekúciu na návrh povinného v zmysle § 80 EP je len fakultatívnou možnosťou súdu, keby mal súd za dostatočne preukázané, že povinný bude výživné plniť dobrovoľne, riadne a včas. Vzhľadom k tomu, že prípadným zastavením exekúcie by mohla byť oprávnená poškodená vo svojich právach tak, že by mohla byť ohrozená jej výživa, čím by sa mohla dostať do nepriaznivej životnej situácie, mal súd za to, že nie je možné vyhovieť návrhu povinného na zastavenie exekúcie, a preto rozhodol tak o zamietnutí jeho návrhu. Zároveň súd prihliadol aj na vyjadrenie zástupcu oprávneného, ktorý so zastavením exekučného konania výslovne nesúhlasil.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie povinný, žiadajúc odvolací súd, aby napadnuté uznesenie zrušil a vyhovel jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Nesúhlasil s právnym záverom súdu, že dostatočne nepreukázal, že v budúcnosti bude plniť vyživovaciu povinnosť riadne a včas. Predmetné výživné pre maloletú dcéru platil vždy riadne a včas okrem jediného výživného za mesiac september 2013 z dôvodu, že na súde prebiehalo od apríla 2013 súdne konanie o znížení výživného z dôvodu straty jeho zamestnania a následného zhoršenia finančnej a zárobkovej činnosti. So septembrovým výživným meškal iba tri dni a matka maloletej hneď podala návrh na vykonanie exekúcie. Matka maloletej nepreberala súdne predvolanie na pojednávanie v konaní o znížení výživného s tým, že si bola vedomá, že ak sa nedostaví, súd bez nej nebude konať, a tým nebude musieť vrátiť spotrebované výživné. Práve takéto konanie matky možno považovať za konanie, ktoré je spôsobilé ohroziť výživu maloletej, pretože exekúciou ohrozuje jeho zamestnanie. Celé exekučné konanie, ako aj jeho pokračovanie, považuje za úmysel poškodiť mu, avšak nevie z akého dôvodu, pretože o obe maloleté deti sa stará aj nad rámec bežného výživného. Podľa potreby a požiadaviek matky ich máva v osobnej starostlivosti a taktiež ich odovzdáva načas. Uviedol, že exekučnému súdu doložil aj kópiu rozsudku Okresného súdu v Nitre zo dňa 15. 01. 2014 č. k. 26P/130/2013-114, v ktorom súd rozhodol o znížení výživného na mal. H. zo sumy 140,- eur na 110,- eur mesačne počnúc dňom 01. 09. 2013 a na mal. L. znížil zo sumy 110,- eur na 80,- eur mesačne počnúc dňom 01. 09. 2013. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia začala na základe exekučného titulu, ktorý bol ku dňu 18. 09. 2013 zmenený a dňa 15. 09. 2013 výživné zaplatil dostatočnej výške, čím neohrozil jej výživu. S poukazom na uvedené mal za to, že sa do omeškania dostal z objektívnych dôvodov. Do pozornosti odvolacieho súdu dal obsah jeho vyjadrenia k odvolaniu matky proti rozsudku prvostupňového súdu zo dňa 15. 01. 2014. Ďalej namietol tvrdenie matky, že neprišlo k zmene pomerov, pretože k nim prišlo, pričom na jeho strane sa zhoršili. Podotkol, že má jeden mesačný príjem vo výške 516,- eur, z ktorého platí matke 190,- eur, výživné na maloleté deti a zo zvyšku financuje svoje stravovanie a stravovanie detí a psa, náklady na dochádzanie do práce, zabezpečuje dopravu L. do škôlky a zo škôlky, resp. dopravenie k matke. Okrem iného poukázal na to, že súd sa nezaoberal tým, že odporkyňa žije a zdieľa spoločnú domácnosť s jej priateľom JUDr. S. F., s ktorým sa spoločne podieľajú na chode domácnosti, čo je tiež dôležitá informácia v súvislosti s určením výšky výživného. Súd túto skutočnosť nijako nepreveroval a nezaoberal sa ňou, čím nesprávne zistil skutočný stav v otázke majetkových pomerov matky. Do pozornosti odvolacieho súdu dal niekoľko skutočností, a to, že matka maloletých detí odišla s deťmi zo

spoločnej domácnosti začiatkom marca 2012 s finančnou čiastkou 204,65 eura ako zostatku na účte, čo preukázal výpisom z jej účtu k 29. 02. 2012 do spoločnej domácnosti s JUDr. S. F.. Spočiatku uvádzali výšku nájmu 300,- až 400,- eur, neskôr len 200,- eur s energiami. Dňa 31. 03. 2013, t. j. o približne 3 týždne mala už na svojom účte finančné prostriedky vo výške 2.853,03 eura, pričom touto skutočnosťou sa vec prejednávajúci sudca vôbec nezaoberal. Matka s mal. deťmi žije v luxusne zariadenom 3 izbovom byte, kde sa nájom pohybuje vo výške 350,- až 400,- eur + energie. V priebehu roka chodí na dovolenky, od apríla 2013 do novembra sa vyhýbala dostaveniu na pojednávanie vo veci zníženia výživného a nepreberala súdne zásielky až do okamihu ich doručenia prostredníctvom polície, avšak za takéto konanie jej nebola uložená žiadna pokuta. Taktiež si kúpila v dražbe 3 izbový byt v X. (LV č. 5768) na P. ulici XX, pričom hodnota týchto bytov v lokalite X. - O. sa pohybuje v rozmedzí približne 65.000,- až 75.000,- eur. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam žiadal, aby súd preveril majetkové pomery matky, ktorá je zamestnaná ako predavačka s mesačnou mzdou cca 420,- eur a vystupuje ako samoživiteľka rodiny, čo znemožňuje, aby jej bol poskytnutý úver bankou. Ďalej žiadal súd, aby vyzval matku mal. detí, aby preukázala pôvod finančnej hotovosti cca 3.000,- eur, ktoré mala na svojom účte ako aj to, akým spôsobom získala finančné prostriedky cca vo výške 65.000,- eur na kúpu bytu. Podotkol, že výkon práva nesmie byť v zmysle Občianskeho zákonníka v rozpore s dobrými mravmi. Konanie matky maloletej dcéry v tejto fáze exekučného konania, ktorá bezdôvodne trvá na pokračovaní exekúcie, napĺňa znaky konania v rozpore s dobrými mravmi, a teda by nemalo požívať súdnu ochranu. Takáto exekúcia by mala byť zastavená. Záverom uviedol, že vyživovaciu povinnosť na obe maloleté deti si bude v budúcnosti plniť vždy riadne a včas.

V písomnom vyjadrení k odvolaniu povinného súdny exekútor uviedol, že považuje za neefektívne a nehospodárne pokračovať vo vykonávaní exekúcie, pretože jediný vhodný a účinný spôsob na vykonanie exekúcie je vykonávanie exekúcie zrážkami zo mzdy povinného, avšak povinný si hneď po doručení upovedomenia o začatí exekúcie, resp. vydaní príkazu na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy uvedomil, že si musí svoju vyživovaciu povinnosť plniť riadne a včas. V 14 dňovej lehote dobrovoľne zaplatil zameškané aj bežné výživné a súdnemu exekútorovi zaplatil trovy exekúcie, a teda urobil všetky úkony k tomu, aby sa vyhol exekúcii. Napriek tomu, že má blokovanú mzdu aj naďalej riadne a včas platí súdom uloženú povinnosť a vždy do 15. dňa daného mesiaca poukáže na účet matky maloletej stanovené výživné s tým, že pošle súdnemu exekútorovi kópiu príkazu na úhradu, aby mohol včas oznámiť jeho zamestnávateľovi skutočnosť, že výživné za ten ktorý mesiac bolo uhradené. Následne exekútor vydá čiastočný príkaz na odblokovanie mzdy povinného, aby mu neboli blokované vyššie sumy ako je prikázané, pričom týmto úkonom mu vznikajú náklady najmä na poštovné, kancelársky papier, tlač a pod. Exekučné konanie však má byť hospodárne, účelové a efektívne, pričom vykonávanie týchto úkonov tomu nenasvedčuje. V súvislosti s tvrdením povinného o blokovaní jeho nehnuteľnosti uviedol, že to nie je pravda a vydal len všeobecné upovedomenie o začatí exekúcie, kde okrem iného povinnému formálne zakázal nakladať s majetkom, resp. vydal aj upovedomenie o začatí exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť zapísanú v katastri nehnuteľností s tým, že toto upovedomenie sa doručuje len účastníkom konania, t. j. nedoručuje sa príslušnej správe katastra. Predmetné upovedomenie nie je skutočným spôsobom vykonania exekúcie, ktoré sú uvedené v EP, ale ide len o prípadné zabezpečenie pohľadávky do budúcnosti. Okrem iného bol povinný poučený o tom, že exekútor môže vykonať exekúciu aj proti neskoršiemu nadobúdateľovi nehnuteľnosti a tiež o iných možnostiach, keby sa chcel povinný úmyselné zbaviť majetku. Na základe vyššie uvedeného mal exekútor za to, že povinný osvedčil, že bude dobrovoľne, riadne a včas platiť to, čo mu ukladá súdne rozhodnutie a že daný stav zaťažuje súdneho exekútora ako aj ostatných účastníkov.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa procesným postupom podľa § 212 ods. 1 a podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že odvolací súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2 M Cdo 4/2009).

Podľa § 221 ods. 2 OSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Podľa § 251 ods. 1 OSP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Podľa § 38 ods. 1 EP exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len „oprávnený“).

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (ods. 2).

Podľa § 39 ods. 1 EP z návrhu na vykonanie exekúcie musí byť zjavné, ktorému exekútorovi je určený, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísaný a datovaný. Okrem toho návrh na vykonanie exekúcie musí obsahovať meno, priezvisko, bydlisko účastníkov, prípadne bydlisko zástupcov, údaj o štátnom občianstve, ak je účastníkom fyzická osoba, názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, pokiaľ je pridelené, ak je účastníkom právnická osoba, a presné označenie exekučného titulu, vymedzenie vymáhaného nároku, prípadne označenie dôkazov, ktorých sa oprávnený dovoľáva.

Podľa odseku 2 tohto ustanovenia k návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený pripojí rovnopis rozhodnutia opatrený potvrdením o jeho vykonateľnosti (exekučný titul). Potvrdenie o vykonateľnosti sa nevyznačuje na notárskej zápisnici (§ 41 ods. 2).

Podľa § 41 ods. 1 EP exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 46 ods. 1 EP, exekútor poverený vykonaním exekúcie sa postará o jej vykonanie.

Podľa § 57 ods. 1 EP exekučný súd exekúciu zastaví, ak

- a) sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným,
- b) rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo po začatí exekúcie zrušené alebo sa stalo neúčinným,
- c) zastavenie exekúcie navrhol ten, kto navrhol jej vykonanie,
- d) exekúcia postihuje veci alebo práva, ktoré sú vylúčené z exekúcie alebo nepodliehajú exekúcii podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona,^{6b}
- e) bolo právoplatne rozhodnuté, že exekúcia postihuje vec, na ktorú má niekto právo neprípúšťajúce exekúciu (§ 55),
- f) po vydaní rozhodnutia zaniklo právo ním priznané,
- g) exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať,
- h) majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie,
- i) oprávnený nezaplatí súdny poplatok za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie,
- j) pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom,
- k) rozhodol, že majetok štátu podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na plnenie úloh štátu alebo na plnenie verejnoprospešného účelu alebo že majetok Exportno-importnej banky Slovenskej republiky podľa § 61c ods. 2 je nevyhnutne potrebný na vykonávanie jej činností a plnenie jej úloh.

Podľa § 57 ods. 2 EP, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

Podľa § 80 EP, na návrh povinného môže súd zastaviť exekúciu zrážkami zo mzdy (§ 57 ods. 2), ak sa zrážky vykonávajú už len na bežné výživné a možno predpokladať, že povinný bude výživné plniť ďalej dobrovoľne. Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné.

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Exekučné konanie sa môže vykonávať len na uspokojenie skutočne existujúcich práv, len za podmienok a spôsobmi, ktoré určuje zákon, iba v rozsahu, ktorý postačuje na uspokojenie oprávneného, a výlučne z majetku povinného. Porušenie ktoréhokoľvek z týchto princípov spôsobuje neprípustnosť exekúcie, či už úplnú alebo čiastočnú. Dôvody neprípustnosti exekúcie sú uvedené v § 57 Exekučného poriadku,

prípadne vyplývajú z iných ustanovení Exekučného poriadku alebo osobitného zákona. Každý z týchto dôvodov neprípustnosti má za následok zastavenie exekúcie. V zásade ide o dôvody týkajúce sa exekučného titulu, pochybení pri uskutočňovaní exekúcie, dôvody súvisiace s úkonmi účastníkov, prípadne o okolnosti spojené s hmotnoprávnym zánikom záväzku po vzniku exekučného titulu.

Dôvody pre zastavenie exekúcie sú teda tak hmotnoprávného, ako aj procesnoprávného charakteru. Spoločnou ich charakteristikou je, že súd k týmto okolnostiam prihliada z úradnej povinnosti (ex officio), v každom štádiu konania. Ak však súd zistí neprípustnosť exekúcie pred vydaním poverenia (v konaní o žiadosti o udelenie poverenia), je to dôvod pre zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia (§ 44); rovnako v námietkovom konaní súd vydá rozhodnutie, ktorým námietkam proti exekúcii vyhovie (§ 50). Ustanovenie ods. 2 naproti tomu dáva súdu možnosť, nie povinnosť, zastaviť exekúciu aj vtedy, ak to vyplýva z iných ustanovení Exekučného poriadku alebo z iného zákona.

V súlade so zásadou favor actio, ak sa niektorý z dôvodov zastavenia týka exekúcie len sčasti, ktorá je oddeliteľná, súd zastaví exekúciu len čiastočne. Rovnako je tomu tak v prípade, ak sa exekúcia vykonáva nad rámec exekučného titulu a trov exekučného konania - exekúcia sa zastaví len v presahujúcej časti. Exekúciu možno zastaviť aj len voči niektorej z povinných/oprávnených osôb (napr. pre úmrtie fyzickej osoby či zánik právnickej osoby v prípadoch, keď niet právnych nástupcov). Exekúciu je možné zastaviť aj čo do určitého spôsobu, ktorým sa vykonáva (napr. zastavenie exekúcie predajom hnutelnej veci, ktorá exekúcii nepodlieha).

Ustanovením § 80 je upravený osobitný spôsob zastavenia exekúcie na návrh povinného. Súd na základe uvedených dôvodov nemôže rozhodnúť o zastavení exekúcie bez návrhu. Predpokladom na vykonávanie exekúcie v danom prípade je rozsudok na dávky výživného splatné v budúcnosti (väčšinou v mesačných intervaloch). Predpokladom zastavenia exekúcie je, že mzda povinného dosahuje takú výšku, že v jednom výplatnom období možno vykonať zrážku na celé bežné výživné splatné v tomto období. Inak by nebola splnená podmienka, že sa zrážky vykonávajú len na bežné výživné (vykonávali by sa aj na nedoplatky z minulých mesiacov).

Proti rozhodnutiu súdu o zastavení exekúcie alebo o zamietnutí návrhu na jej zastavenie je odvolanie prípustné. Rozhodnutie môže mať totiž význam pre oprávneného, ako aj pre povinného. Oprávnený, ak sa exekúcia zastaví, môže síce v budúcnosti podať nový návrh na vykonanie exekúcie, avšak jeho pohľadávka stratí získané poradie. Povinný na druhej strane, ak sa exekúcia nezastaví, naďalej znáša trovy konávanej exekúcie.

Odvolací súd má zo spisu za preukázané, že súd prvého stupňa danú vec nesprávne právne posúdil. Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, z ktorého vyplýva, že povinný sa skutočne dostal do omeškania s platením výživného za mesiac september 2013, v dôsledku čoho podala oprávnená, resp. v jej mene zákonný zástupca, návrh na začatie exekúcie, avšak akoby pri svojom rozhodnutí nezohľadnil ďalšie skutkové okolnosti, ktoré nastali po vydaní upovedomenia o začatí exekúcie. Odvolací súd má za preukázané, že súd prvého stupňa na správne zistený skutkový stav nesprávne aplikoval príslušné právne normy. Doručením upovedomenia o začatí exekúcie zrážkami zo mzdy začala povinnému plynúť 14 dňová lehota na splnenie si svojej povinnosti alebo na podanie námietok proti exekúcii. V tejto lehote povinný splnil svoju povinnosť v plnom rozsahu, a teda uhradil nielen zameškané výživné, ale aj trovy exekúcie, ktoré mu boli súdnym exekútorom vyčíslené. Zároveň súdny exekútor spísal úradný záznam, ktorým povinný podal návrh na zastavenie predmetnej exekúcie na zaplatenie bežného výživného. Návrh odôvodnil tým, že svoju zameškanú povinnosť riadne splnil v stanovenej lehote 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Oprávnenej osobe zaplatil zameškané zročné výživné v plnom rozsahu a zároveň zaplatil bežné výživné za mesiac december 2013, spolu s uvedeným zaplatil aj trovy exekúcie. S poukazom na uvedené žiadal súdneho exekútora, aby ďalej nepokračoval vo vykonávaní exekúcie zrážkami zo mzdy a prehlásil, že bežné výživné bude platiť riadne a včas. Súdny exekútor predmetný návrh doručil súdu prvého stupňa, ktorý o ňom rozhodol tak, že návrh na zastavenie exekúcie povinného zamietol. Odvolací súd má v tomto smere na rozdiel od súdu prvého stupňa (aj s poukazom na vyjadrenie súdneho exekútora k odvolaniu) za preukázané, že povinný si svoju povinnosť (a to aj napriek zameškaniu) v lehote stanovenej v upovedomení o začatí exekúcie splnil a od času, kedy bola exekúcia začatá, sa nedostal do omeškania s platením výživného na maloleté dieťa. V súvislosti s uvedeným je potrebné prihliadať aj na hlavné zásady občianskeho súdneho konania, a teda aj exekučného konania, najmä na zásadu hospodárnosti. Je potrebné vziať do úvahy, že povinný má aj napriek tomu, že si svoje vyživovacie povinnosti plní riadne a včas, zablokovanú mzdu. Zároveň je potrebné mať na zreteli, že s pretrvávajúcou exekúciou sú spojené trovy exekúcie, ktoré sa navyšujú každým úkonom súdneho exekútora. V tomto smere je potrebné prihliadať na už spomenutú zásadu hospodárnosti. Vzhľadom k uvedenému má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa sa nedostatočne právne vysporiadal so vzniknutým skutkovým stavom, v dôsledku ktorého prišlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu. Odvolací

súd má za to, že povinný si riadne a včas plní svoje povinnosti, a teda je potrebné na túto skutočnosť prihliadnuť. Riadne plnenie povinností povinného je potrebné zohľadniť aj v rozhodnutí súdu. Ďalej odvolací súd poznamenáva, že oprávnenej osobe zastavením predmetnej exekúcie nevzniká žiadna prekážka, v dôsledku ktorej by neskôr (v prípade omeškania povinného) nemohla podať nový návrh na začatie exekúcie o zaplatenie výživného. Úlohou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude vysporiadať sa s tým, či je ďalšie trvanie exekúcie aj vzhľadom na riadne a včasné plnenie povinnosti opodstatnené, resp. nevyhnutné. Zistené skutočnosti následne premietne do svojho rozhodnutia. Ďalej sa súd prvého stupňa vysporiada s tým, či je vedenie exekučného konania efektívne a či ide skutočne o jediný vhodný a účinný spôsob zabezpečenia toho, aby povinný plnil svoju vyživovaciu povinnosť riadne a včas. S poukazom na uvedené odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa sa dostatočne nevysporiadal so vzniknutou skutkovou situáciou, a teda v ďalšom konaní bude musieť odstrániť vytknuté nedostatky.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam odvolací súd dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu napadnutom odvolaním podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP).

V ďalšom konaní sa súd prvého stupňa bude riadiť právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 OSP), bude sa zaoberať všetkými vytknutými nedostatkami a svoje nové rozhodnutie zdôvodní v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 OSP.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.